

Vonnisnummer	22
Repertoriumnummer	2016 /
Datum van uitspraak	17 februari 2016
Rolnummer	A /14/04873

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Rechtbank van Koophandel
Antwerpen,
afdeling Antwerpen

Vonnis

Voorzitter, zetelend zoals in kort geding

Aangeboden op
Niet te registreren

de BVBA EUROSTEEL FRAMING,

waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te 9111 Belsele, Nieuwe Baan 72, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer 0829.467.982,

eisende partij, hierna ook "EUROSTEEL", vertegenwoordigd door mr Philippe Termote, advocaat, met kantoor te Antwerpen, 2000 Antwerpen, Cockerillkaai 18, voor wie ter zitting mr Goedele Van den Plas verschijnt, (Ref.:14/04873)

TEGEN**1. de BVBA DIY INDUSTRIAL BELGIUM,**

waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te 2160 Wommelgem, Kapelstraat 85, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer 0545.975.782,

verwerende partij, hierna ook "DIY", vertegenwoordigd door mr Guy Van Bladel, advocaat, met kantoor te 3020 Herent, Brusselsesteenweg 30, voor wie ter zitting mr Emmylou Hallaert verschijnt, (Ref.: GVB/15/1802)

2. de heer ██████████,

wonende te 2470 Retie, Pontfortsedijk 20, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer 0819.456.988,

verwerende partij, vertegenwoordigd door mr Guy Van Bladel, advocaat, met kantoor te 3020 Herent, Brusselsesteenweg 30, voor wie ter zitting mr Emmylou Hallaert verschijnt,

3. de BVBA POLICYLOCK.COM,

waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te 2160 Wommelgem, Kapelstraat 85, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer 0880.247.185,

verwerende partij, hierna ook "POLICYLOCK", vertegenwoordigd door mr Joris A. Vercaeye, advocaat, met kantoor te 2018 Antwerpen, Jozef de Bomstraat 4, voor wie ter zitting mr Elly Rousseau verschijnt, (Ref.: ALG2014138/JV/JV)

4. de BVBA LPW CORPORATE,

waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te 1200 Sint-Lambrechts-Woluwe, Lambeau-
laan 116, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer
0821.499.730,

verwerende partij in gedwongen tussenkomst, hierna ook "LPW", vertegenwoordigd door mr
Steven Nysten, advocaat, met kantoor te 3000 Leuven, Brusselsesteenweg 62.
(Ref.:OOE16575/SN/SN)

I. SITUERING VAN HET GESCHIL

Eurosteel werd in 2010 opgericht, onder meer door de heer [REDACTED], met als doel ontwerp
en productie van staalconstructie in de bouwsector naar analogie en als alternatief voor hout-
skeletbouw. Zij richt zich op particulieren en bedrijven.

DIY werd opgericht op 11 februari 2014 door de heer [REDACTED], de heer [REDACTED]
(tweede verweerder) en mevrouw [REDACTED]. Deze vennootschap heeft onder meer de-
zelfde activiteiten als doel als eiseres.

[REDACTED] was in eigen persoon ook dagelijks bestuurder bij EUROSTEEL. Hij gaf zijn ontslag
op 10 maart 2014.

Policylock.com is een vennootschap waarvan de heer [REDACTED] zaakvoerder is. Deze ven-
nootschap verstrekke diensten (onder meer IT-consultancy) aan EUROSTEEL.

De heer [REDACTED] was tot half maart 2014 werkzaam als ingenieur-architect bij EURO-
STEEL. Als enige architect bekleedde hij de functie "Head of Design" (hoofd-ontwerper). Op 17
maart 2014 gaf hij ontslag met het oog op beëindiging van zijn arbeidsovereenkomst op 25
maart 2014.

LPW Corporate ontwikkelt met haar afdeling be.Steel, onder meer, gelijkaardige activiteiten als
EUROSTEEL, m.n. de productie van koudgewalste stalen profielen en geprefabriceerde modu-
les. Thans is de heer [REDACTED] daar actief.

Op BATIBOUW 2014 (20.02.2014 – 02.03.2014) hebben EUROSTEEL, waarbij de heren [REDACTED]
[REDACTED] en [REDACTED] op dat moment nog werkzaam waren, en LPW een gezamenlijke
stand gehad, samen met LIVING SMART, de onderneming waarvoor Mw. H. de [REDACTED]
in februari 2014 nog werkte. Thans is zij ook werkzaam bij LPW. Ook DIY Industrial Belgium,
eerste verweester, was vertegenwoordigd op deze stand.

Korte tijd na BATIBOUW verlaten de heren [REDACTED] en [REDACTED] EUROSTEEL.

EUROSTEEL beweert dat verweerders deze "exit" georganiseerd hebben en dat zij daarbij cliënteel en personeel hebben afgeworven, onder meer door gebruik te maken van vertrouwelijke bedrijfsinformatie, verkregen via toegang tot de emailservers, broncode van de website van EUROSTEEL en interne bedrijfsgegevens en het klantenbestand.

II. PROCEDUREVERLOOP

Het geding werd ingeleid bij dagvaarding betekend op 13 juni 2014.

De zaak werd door een beschikking gewezen op 19 juni 2014 krachtens artikel 747, § 1 van het Gerechtelijk Wetboek vastgesteld, verder tegensprekelijke uitgesteld en in beraad genomen op de openbare zitting van 14 december 2015 nadat de partijen werden gehoord.

Het onderwerp van de vordering wordt uitsluitend bepaald door de syntheseconclusies. De rechtbank hield bij de beoordeling van het geschil dan ook rekening met:

- de syntheseconclusie neergelegd op 10 september 2015 en de stukken neergelegd door EUROSTEEL,
- de samenvattende conclusie neergelegd op 16 november 2015 en de stukken neergelegd door POLICYLOCK,
- de tweede syntheseconclusie neergelegd op 27 november 2015 en de stukken neergelegd door LPW CORPORATE
- de derde syntheseconclusie neergelegd op 7 december 2015 en de stukken neergelegd door DIY INDUSTRIAL BELGIUM EN DE HEER [REDACTED],

In deze procedure werd de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken nageleefd.

III. DE VORDERING

De vordering van EUROSTEEL strekt ertoe te horen zeggen voor recht dat de verweerders inbreuken hebben gepleegd op art. VI.104 WER door afwerving van zowel cliënteel als personeel en dit door het onrechtmatig aanwenden van bedrijfsmiddelen, m.n. door zich de toegang te verlenen tot de emailservers, de broncode van de website van EUROSTEEL en de interne bedrijfsgegevens en het klantenbestand van EUROSTEEL.

Bijgevolg verweerders, via welke handelsbenaming dan ook, een verbod op te leggen om verder contact op te nemen met personen, die deel uitmaken van het klantenbestand van EUROSTEEL en/of met dit klantenbestand te contracteren onder verbeurte van een dwangsom van € 100.000,00 per vastgestelde inbreuk,

Verweerster solidair, minstens in solidum, de ene bij gebreke aan de andere te horen veroordelen tot de kosten van het geding.

IV. BEOORDELING

1. *Niet-toelaatbaarheid van de vordering*

1. LPW werpt op dat de vordering niet toelaatbaar is omdat eiseres niet is ingeschreven voor de activiteit “vervaardiging van metalen constructiewerken en delen ervan” terwijl de activiteit van eiseres zich beperkt tot de vervaardiging en verhuur van machines.

Eiseres stelt dat de vordering evenwel is gebaseerd op haar activiteiten als handelaar van “geprefabriceerde gebouwen en constructies van metaal”. Ter zitting heeft zij ook toegelicht dat zij ook machines verhuurt voor het plooien van staal. De klanten die zij vermeldt in het beschikkend gedeelte van haar conclusie zouden onder meer machines huren bij haar.

2. Overeenkomstig art. III.26, § 2 WER is de vordering van een handels- of ambachtsonderneming, die als dusdanig is ingeschreven in de Kruispuntbank der Ondernemingen (KBO), niet ontvankelijk als deze gebaseerd is op een activiteit waarvoor de onderneming op datum van de inleiding van die vordering niet is ingeschreven of die niet valt onder haar maatschappelijk doel. Over deze laatste vereiste is er tussen partijen geen betwisting.

Deze wetgeving is in essentie bedoeld om het zwartwerk te beteugelen van diegenen die een handelswerkzaamheid uitoefenen zonder er de juridische, sociale en fiscale gevolgen van te dragen (B. SMEKENS, “De sancties van onontvankelijkheid in art. III.26 Wetboek van Economisch Recht. Kritische evaluatie met rechtspraakanalyse”, P&B 2014, nr. 2). De rechter moet de wet toepassen in overeenstemming met haar ratio legis.

3. Uit de inschrijving in het KBO-register, onder de rubriek “vestigingseenheidsgegevens” blijkt dat de eiseres onder “activiteiten Nacebel-code versie 2008” ingeschreven is voor, onder meer, verhuur van machines. Daarover bestaat geen betwisting.

Onder “RSZ-activiteiten Nacebel-code versie 2008” wordt “Groothandel in overige bouwmaterialen” vermeld, wat betrekking heeft op “groothandel in geprefabriceerde gebouwen en constructies van [...]metaal”.

De stelling van LPW dat slechts rekening mag gehouden worden met de “vestigingseenheidsgegevens” (die geen groothandel in geprefabriceerde gebouwen vermeldt) en niet met de “ondernemingsgegevens” die de BTW- en RSZ-activiteiten weergeven, vindt geen grond in art. III.26 WER. Zo vermeldt deze bepaling niet het engere begrip “economische activiteit” gehanteerd in art. III.18, 7° WER.

Deze inschrijving maakt deel uit van de volledige inschrijving van de onderneming in de KBO. Zij maakt overigens deel uit van de “activiteiten die worden weergegeven per vestigingseenheid”. Bovendien heeft de eiseres in dit geval slechts één vestiging, zodat moet aangenomen worden dat de vermelde BTW en RSZ-activiteiten noodzakelijkerwijs betrekking hebben op de activiteiten van de eiseres.

In elk geval moet vastgesteld worden dat er, gelet op de inschrijving als RSZ-activiteit, geen sprake is van "zwartwerk of het uitoefenen van een handelswerkzaamheid uitoefenen zonder er de juridische, sociale en fiscale gevolgen van te dragen".

4. Uit al het voorgaande leidt de rechtbank af dat eiseres wel degelijk ingeschreven is in de KBO voor de activiteiten op grond waarvan zij een vordering instelt. Rekening houdend met de ratio legis van deze wetgeving, moet besloten worden dat de vordering toelaatbaar is.

2. Ten gronde

5. Afwijking van cliënteel of personeel is in se niet onrechtmatig vermits dit behoort tot de vrijheid van mededinging. Begeleidende omstandigheden alsook het doel waartoe de afwijking geschiedt, kunnen deze evenwel onrechtmatig maken en dus sanctioneerbaar onder art. VI.104 WER.

a. Afwijking van personeel

6. Eiseres stelt dat LPW bereid was haar schouders te zetten onder de exit van [REDACTED] en in het bijzonder van [REDACTED]. Eiseres voert aan dat verweerders een onrechtmatige afwijking van personeel hebben verricht die de desorganisatie van het bedrijf tot doel had en de effectieve ontwrichting tot gevolg.

Evenwel slaagt zij er niet in aan te tonen dat de heren [REDACTED] en [REDACTED] (voor zover deze laatste als "personeel van EUROSTEEL" kan worden beschouwd) afgeworven werd door "verweerders". Zij specificeert niet hoe "verweerders" de heren [REDACTED] en [REDACTED] ertoe hebben aangezet om eiseres te verlaten.

Uit de stukken komt daarentegen naar voren dat het de wil van deze beide heren was om eiseres te verlaten en samen iets nieuws op te bouwen. In het bijzonder van de heer [REDACTED] is aangetoond dat hij daartoe stappen ondernam tijdens de periode dat hij nog werkzaam was voor eiseres. Hun vertrek lijkt dus eerder ingegeven te zijn door persoonlijke motieven (cf. H. DE BAUW, "Afwijking van personeel: een overzicht", *Jb. Handelspr. Med.* 2007, (625) 631, nr. 16).

7. Een onrechtmatige afwijking van personeel is niet bewezen.

8. Gelet op deze vaststelling dient niet meer te worden ingegaan op de stelling dat deze afwijking de "normaal te verwachten hinder in het economisch gebeuren" te boven is gegaan.

9. Eiseres stelt dat ook het vertrek van [REDACTED] leidde tot "totale chaos".

Het loutere feit dat eiseres door het vertrek van deze personen in een staat van "ontredde-ning" verkeerde, volstaat niet op zich als bewijs van de onrechtmatigheid van de (in casu niet bewezen) afwijking van personeel (H. DE BAUW, *l.c.*, p. 629).

b. Afwerving van cliënteel

10. Cliënteel wordt beschouwd als een *res nullius*. In principe kan een concurrent vrij zijn marktaandeel uitbreiden ten opzichte van zijn concurrenten. Afwerving van cliënteel wordt evenwel onrechtmatig als dit gepaard gaat met, onder meer, het in een negatief daglicht stellen van de concurrent, gebruikmaking van klantenlijsten die onrechtmatig werden verkregen of derde-medeplichtigheid bij contractbreuk.

1) Afwerving van cliënteel

11. Eiseres voert aan dat na het vertrek van [REDACTED] en [REDACTED] klanten werden doorgestuurd via DIY Belgium naar LPW Corporate.

Uit de stukken van eiseres komt naar voren dat cliënteel van EUROSTEEL werd afgeworven, minstens ten aanzien van volgende klanten:

- Verhees en Van Dijk Installatietechniek BV, BAAS-architecten (Böhmerhuis)

Uit stuk II.4 blijkt dat de Nederlandse vennootschap Verhees & Van Dijk Installatietechniek BV, i.s.m. BAAS-architecten, op 7 februari 2014 bij EUROSTEEL, in de persoon van [REDACTED] en [REDACTED], een "eerste project" (Böhmer) bestelt. Er wordt afgesproken om het contract later te ondertekenen op BATIBOUW 2014 (dat in 2014 plaatsvond van 20 februari tot 2 maart), omwille van de bijkomende publiciteit (stuk II.4, mail van [REDACTED]). Door deze bestelling staat vast dat een overeenkomst met EUROSTEEL werd gesloten.

- NEDFRAME

Voor Batibouw had EUROSTEEL ook al contact met NEDFRAME, een Nederlandse vennootschap die samenwerkte met BAAS Architecten en de heer [REDACTED] (stuk II.6). Zij waren zinnens een partnership aan te gaan met EUROSTEEL. Hoewel de plannen voor deze samenwerking nog niet in gelijke mate geconcretiseerd waren als voor de bouw van het Böhmerhuis, kan wel worden vastgesteld dat NEDFRAME vast van plan was om minstens twee huizen samen met EUROSTEEL te bouwen (zie stuk III.15). Aldus is er voldoende bewezen dat NEDFRAME klant was van EUROSTEEL. In dit geval had EUROSTEEL immers "een gerechtvaardigde verwachting op toekomstige contracten" (D. MERTENS, "Bescherming van cliënteel", R.W. 2010-11, 1468).

12. Uit stuk III.15 blijkt dat deze klanten van EUROSTEEL (waarvan de heer [REDACTED] zelf stelt dat zij "op het punt stonden te contracteren met ESF Brabant") de dag na de vergadering met EUROSTEEL werden benaderd door DIY en geïnformeerd werden over de mogelijkheid om te contracteren met een andere "partner".

Uit verschillende mailberichten uitgaande van DIY (III.8; III.15; III.17; III.18) blijkt de duidelijke bedoeling deze klanten af te werven zodat zij uiteindelijk zullen worden beleverd door LPW.

Zo blijkt uit III.21 zeer duidelijk dat het project Böhmer onmiddellijk wordt voortgezet door de "nieuwe vennootschap" ("nouvelle structure commerciale" – bedoeld wordt, zoals blijkt uit stukken van latere datum, LPW, dan wel be.STEEL). Dat snel uitvoering wordt gegeven aan het

project blijkt verder uit de mails van daaropvolgende dagen, waarbij telkens ook LPW in betrokken is (zie stukken III.22, III.23 – rechtstreekse correspondentie tussen BAAS-architecten en fabrikant van staalploomachines PINNACLE, met in cc. DIY, mw. de [REDACTED], de heer [REDACTED]).

Stuk III.26 van eiseres toont aan dat uiteindelijk LPW een orderbevestiging stuurt voor de bouw van de woning Böhmer.

Stuk III.15 toont aan dat NedFrame uiteindelijk besluit om de twee huizen in Magnelis-staal in samenwerking met DIY uit te voeren. Stuk III.21 toont aan dat ook hier “de nieuwe structuur” (wat later blijkt LPW, hetzij haar afdeling be.Steel te zijn), deze uiteindelijk zal uitvoeren. In deze mail staat LPW in cc.

Uit stuk III.11 samen gelezen met stuk III.37 kan overigens blijken dat de opleiding die [REDACTED] in Dubai volgde voor het werken met PINNACLE in het kader van deze projecten uiteindelijk door DIY wordt gefactureerd aan be.Steel. Het werken met PINNACLE werd reeds voorbereid toen de heer [REDACTED] nog voor eiseres werkte, op aansturen van de heer [REDACTED] zoals blijkt uit stukken III.5, III.1, III.6, III.7. Uit stuk III.5 blijkt in het bijzonder het voornemen om dit te doen in samenwerking met LPW.

13. Op grond van het voorgaande is het bewezen dat DIY en LPW, via DIY, cliënteel hebben afgeworven van EUROSTEEL. Om onrechtmatig te zijn, dienen echter begeleidende omstandigheden bewezen te worden.

2) Afwijking onder begeleiding van negatieve uitlatingen over EUROSTEEL

14. Uit de voormelde mailcorrespondentie met de betrokken klanten van EUROSTEEL, blijkt dat DIY, voor wie [REDACTED] optrad, zich negatief uitliet over EUROSTEEL bij de benadering van diens klanten (III.15: “klant hield aan dit gesprek een ‘vertrouwensprobleem met ESF [EUROSTEEL]’ over”; stuk III.19: mail aan een klant van EUROSTEEL waarbij gesuggereerd wordt dat EUROSTEEL haar engagementen niet zou kunnen nakomen).

Het afwerpen van cliënteel door DIY met het opzet om dit cliënteel door te schuiven naar LPW, gecombineerd met het in een slecht daglicht plaatsen van de concurrent maakt de afwijking onrechtmatig en aldus strijdig met art. VI.104 WER.

3) Gebruikmaking van zakelijke stukken

15. Eiseres stelt dat de afwijking van cliënteel gebeurde door middel van het onrechtmatig aanwenden van bedrijfsmiddelen, onder meer klantgegevens verkregen via emailservers.

16. Uit het voorgaande blijkt dat DIY klantgegevens van EUROSTEEL (emails van klanten Baas-architecten, [REDACTED] & [REDACTED] NEDFRAME), zonder diens toestemming, heeft gebruikt teneinde het contact met de betrokken klanten te onderhouden en deze klanten af te werven.

LPW heeft uiteindelijk gecontracteerd met deze klanten en aldus de klantgegevens van EUROSTEEL actief tot haar voordeel aangewend, terwijl zij wist, minstens diende te weten dat

deze klantgegevens onrechtmatig waren verkregen. In de mailcorrespondentie worden Mw. [REDACTED] en de heer [REDACTED], toen al werkzaam voor LPW, meerdere keren betrokken (zie bv. III.8; III.15; III.17; III.18; III.23 – onder meer m.b.t. huis "Böhmer"). Door gebruik te maken van deze onrechtmatig verkregen klantgegevens heeft zij een inbreuk begaan op de eerlijke marktpraktijken die de beroepsbelangen van minstens eiseres heeft geschaad. Een inbreuk op art. VI.104 WER staat dus vast.

17. Dat dit geen alleenstaande gevallen waren, blijkt uit stuk III.19 van eiseres, waaruit volgt dat de heer [REDACTED], handelend voor DIY, een voormalige klant van EUROSTEEL aanschrijft met de vraag of EUROSTEEL reeds heeft geantwoord op diens prijsaanvraag. Uit de inhoud van deze mail komt duidelijk naar voren dat het de bedoeling is ook om de vroegere klanten van EUROSTEEL ("past customers") af te leiden naar een nieuwe entiteit (LPW) ("I will send you later the name of the company we are involved with" "ik zal je later de naam geven van het bedrijf waarbij we betrokken zijn"; "we are with a very strong company" "we zijn bij een erg sterk bedrijf") In cc. bij deze mail staat de heer [REDACTED] toen reeds lange tijd werkzaam voor LPW.

Stuk III.10 toont verder aan dat ook de heer [REDACTED] rechtstreeks klanten van EUROSTEEL aanschrijft. Zo stuurt hij op 19 maart 2014, lopende zijn opzegperiode bij EUROSTEEL, een mail naar klanten waarbij hij een "alternatief" voorstelt "om alle aangepane engagementen correct na te komen". Hij belegt daarbij een afspraak met deze klanten.

Uit stuk II.1 blijkt dat de heer [REDACTED] op 10 december 2013, voor de oprichting van DIY, via een emailadres "ADMIN DIY-Industrial" aan [REDACTED] op zijn persoonlijk emailadres, een businessplan doorstuurt, dat een kopie is van het businessplan van EUROSTEEL.

Uit stuk III.24 van eiseres blijkt dat ditzelfde businessplan, na de oprichting van DIY, ook wordt bezorgd aan mw. [REDACTED] en de heer [REDACTED] in het kader van het denkproces over de onderneming die de heer [REDACTED], de heer [REDACTED] en mevr. [REDACTED] en de heer [REDACTED] willen opstarten, m.a.w. beSteel als afdeling van LPW, waar deze laatsten ook thans nog actief zijn (www.besteel.eu). Het opzet van deze onderneming blijkt duidelijk uit stuk III.24, p. 2 e.v.

Eveneens blijkt dat de heer [REDACTED] op 26 maart 2014 (één dag na afloop van de opzeggings-termijn) aan mevr. [REDACTED] een document doorstuurt dat de prijzen van EUROSTEEL weergeeft per lopende meter voor het vervaardigen van panelen (stuk III.20, eiseres). Dergelijke vertrouwelijke bedrijfsinformatie bezorgt de concurrent evident een voordeel in zijn prijszetting.

Over die vertrouwelijke en concrete klanten-, offerte-, en prijsinformatie beschikt men niet in het normale spel van de concurrentie.

Indien dit wel het geval is wordt de concurrentie vertekend en vervalst en pleegt de onderneming die hiervan gebruik maakt, in casu zowel DIY als LPW, een inbreuk op art. VI.104 WER.

4) Georganiseerd karakter van de afwerving met als doel desorganisatie van EUROSTEEL

18. Eiseres voert aan dat verweerders zeer zorgvuldig waren in de voorbereiding van de start van de concurrentiestrijd met EUROSTEEL door het doorsturen van interne bedrijfsdocumenten (business plan), de contacten met PINNACLE en het voornemen om zoveel mogelijk klanten mee te nemen.

19. Uit wat hierboven, onder meer onder randnummers 12, 16 en 17, werd beschreven, kan inderdaad vastgesteld worden dat het opstarten van de concurrerende onderneming werd voorbereid aan de hand van interne bedrijfsinformatie van EUROSTEEL.

Hieruit blijkt evenwel niet dat het doel van deze afwerving de desorganisatie van EUROSTEEL was, noch is aangetoond dat het gevolg van deze afwerving leidde tot desorganisatie van dit bedrijf.

5) Verwarringstichting

20. Eiseres voert aan dat de verweerders verwarring wilden stichten tussen de verschillende bedrijven in de staalindustrie, waaronder zichzelf, door het doorsturen naar hun persoonlijke e-mailadres van bericht die oorspronkelijk gericht waren naar de Eurosteel-mailadressen.

Ook zou de heer [REDACTED] daartoe bijgedragen hebben door mails van klanten te blijven beantwoorden vanop zijn persoonlijk email-adres.

21. Het blijkt evenwel uit de inhoud van de bedoelde mails (stukken III.10, III.11), dat een onderscheid wordt gemaakt tussen EUROSTEEL en de andere vennootschap (DIY). De vermelding van het Eurosteel-adres van [REDACTED] in stuk III.22 is anderzijds op zich onvoldoende om verwarringstichting aan te tonen.

6) Toegang tot de broncode van de website, geblokkeerde servers

22. EUROSTEEL beweert dat verweerders zich toegang hebben verschaft tot de broncode van de website van EUROSTEEL en dat EUROSTEEL na het vertrek van [REDACTED] zich geconfronteerd zag met geblokkeerde servers.

23. Het blijkt evenwel uit geen enkel stuk, in het bijzonder niet uit de aangehaalde stukken I.16 en I.17, dat verweerders of één van hen, in het bijzonder Policylock.com – vennootschap waarmee de heer [REDACTED] IT-diensten verstrekte aan EUROSTEEL - zich (onrechtmatig) toegang hebben/heeft verschaft tot de broncode van de website van EUROSTEEL. In deze stukken is slechts sprake van de "vrees voor het verlies van informatie". Hieruit volgt niet dat de broncode van de website zonder toestemming werd bekeken dan wel aangepast, noch dat er zich een blokkage heeft voorgedaan. Ter zitting werd ook verklaard dat hierover geen klacht werd neergelegd.

Op dit punt is de vordering dus ongegrond.

24. Op grond van al het voorgaande volgt dat een inbreuk op art. VI.104 WER bewezen is in hoofde van LPW en DIY.

Ten aanzien van Policylock.com toont eiseres geen inbreuken aan. De vordering tegen deze vennootschap dient dan ook te worden afgewezen.

Uit het voorgaande volgt eveneens dat geen afwerving van cliënteel in hoofde van de heer [REDACTED] is bewezen, hoewel hij vertrouwelijke (klanten)informatie heeft overgemaakt. Het is immers niet aangetoond dat hij deze gegevens in eigen naam heeft gebruikt. Aldus dient de vordering ook ten aanzien van hem te worden afgewezen.

3. *Gevorderde maatregel*

25. Zoals eiseres terecht opmerkt kan de stakingsrechter geen "algemeen verbod tot afwerving van het betrokken cliënteel opleggen".

Het bevel tot staking van vastgestelde inbreuken op de Wet Handelspraktijken moet op een duidelijk omschreven daad slaan, maar moet daarbij ook van aard zijn om een herhaling van een verboden praktijk te vermijden (Cass. 29 mei 2009, C.06.0377.N). Om die reden wordt het verbod beperkt in tijd.

De rechtbank houdt in dit kader ook rekening met de aangepaste vordering van de eiseres, zoals geformuleerd onder randnr. 27 van haar syntheseconclusie.

V. DE KOSTEN VAN HET GEDING

26. Krachtens artikel 1017 van het Gerechtelijk Wetboek verwijst ieder eindvonnis de in het ongelijk gestelde partij in de kosten, in dit geval DIY en LPW. Krachtens artikel 1018, 6° van het Gerechtelijk Wetboek omvatten deze kosten de rechtsplegingsvergoeding.

Voor het berekenen van de rechtsplegingsvergoeding moet volgens artikel 2 van het Koninklijk Besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek en tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de artikelen 1 tot 13 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van de advocaat, het bedrag van de (hoofd)vordering te worden vastgesteld overeenkomstig de artikelen 557 tot 562 en 618 Ger.W.

27. Volgens deze regels ligt de vordering van EUROSTEEL vervat in de schijf "niet in geld waardeerbare vorderingen". Conform ditzelfde KB bedraagt de rechtsplegingsvergoeding dus het basisbedrag van € 1.320,00.

VI. BESLISSING

Rechtdoende op tegenspraak en na erover te hebben beraadslaagd, komt de Rechtbank tot volgende beslissing:

- zij verklaart de vordering toelaatbaar en als volgt gegronde,
- zij stelt vast dat de bvba DIY INDUSTRIAL BELGIUM en de bvba LPW CORPORATE door onrechtmatige afwijking van cliënteel van eiseres een inbreuk hebben gemaakt op art. VI.104 WER,
- zij beveelt dienvolgens de staking ervan en legt verbod op, onder verbeurte van een dwangsom van € 100.000,00, per vastgestelde inbreuk, om gedurende een periode van drie jaar, ingaande vanaf de betekening van het vonnis, op onrechtmatige wijze contact op te nemen dan wel te contracteren met de volgende personen die deel uitmaken van het klantenbestand van de eiseres:
 - De Eenmans besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid ALL STAGE EQUIPMENT INTERNATIONAL, met maatschappelijke zetel te 9990 Maldegem, Fortuinstraat 2, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer 0462.659.613;
 - De besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid STONE FACTORY, met maatschappelijke zetel te 9111 Sint-Niklaas, Nieuwe Baan 72, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer 0865.396.782;
 - De onderneming, natuurlijk persoon AC PROJECTS, met maatschappelijke zetel te 8820 Torhout, Bruggestraat 137, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer 0836.801.776;
 - De onderneming, natuurlijk persoon LIGHT STEEL FRAMING, met maatschappelijke zetel te 2160 Wommelgem, Autolei 43, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer 0635.435.815;
 - De besloten vennootschap naar Nederlands recht ORANGE STEEL & FRAMING, met maatschappelijke zetel te 2661 KR Bergschenhoek (Nederland), Weg en Land 40 C, met als KvK-nummer 55303617;
- zij verworpt alle andere en strijdige middelen als niet ter zake dienend,
- zij begroot de kosten van het geding als volgt:
 - zij verwijst de bvba DIY INDUSTRIAL BELGIUM EN DE BVBA LPW CORPORATE, elk voor de helft, in de kosten van het geding, die door de Rechtbank worden verveend op de dagvaardingskosten, niet begroot door bvba EUROSTEEL FRAMING, en de rechtsplegingsvergoeding van € 1.320,00,

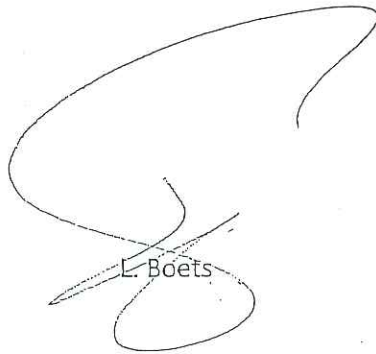
- de bvba EUROSTEEL FRAMING wordt verwezen in de kosten van het geding ten aanzien van de heer ██████████ alsook ten aanzien van de BVBA POLICYLOCK.COM, zijnde de rechtsplegingsvergoeding van € 1.320,00,

Dit vonnis werd gewezen door de voorzitter van de Rechtbank van Koophandel Antwerpen, afdeling Antwerpen:

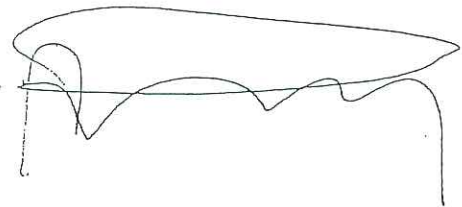
V. Vanovermeire, rechter, waarnemend voorzitter,

L. Boets, griffier,

en uitgesproken in openbare zitting op 17 februari 2016 door de voorzitter, bijgestaan door de griffier.

L. Boets

V. Vanovermeire

VRIJGESTELD VAN HET GRIFFIERECHT
voor eensluidend afschrift afgeleverd in uitvoering van artikel 721/7 van het Gerechtelijk Wetboek om gevoegd te worden bij het dossier van de rechtspleging.

Antwerpen, 17 FEB 2016
De griffier,

De griffier-hoofd van dienst

M. CAERS